

АНАЛИЗА БИЛАНСА

Додатак „Народном Благостању“

БРОЈ 28

БЕОГРАД, 10 ЈУЛИ 1937.

ГОДИНА IX

Садржај:

Trbovljansko ugljenokopno društvo, Trbovlje
Југословенска Солвај творница д. д., Лукавац
Дружене папирнице Вевче, Горичане ин Медводе, д. д., Љубљана

TRBOVLJANSKO UGLJENOKOPNO DRUŠTVO, TRBOVLJE

Našim čitaocima je poznato da je Trbovljansko ugljenokopno društvo naš daleko najveći proizvođač uglja. To je istovremeno i jedno od naših najvećih industrijskih preduzeća. Njegova finansijska snaga je ogromna, i to ne samo za naše već i za evropske prilike. Sopstvena sredstva ovog društva iznose 280 miliona dinara, a kretanje njegove proizvodnje u toku nekoliko poslednjih godina vidi se iz sledeće tablice. Da bi se mogao pravilno oceniti veliki značaj »Trbovlja« za našu privredu, navodimo i podatke o celokupnoj jugoslovenskoj proizvodnji uglja (svi podaci — u tonama):

Godine	Naša ukupna proizvodnja uglja		Proizvodnja »Trbovlja«		
	Ugljalj	Cement	Kreč		
1929	4,530.007	1,957.640	43.680	20.770	
1930	4,175.190	1,414.890	39.260	15.530	
1931	3,799.337	1,245.345	63.500	13.820	
1932	3,448.678	1,010.000	50.530	5.260	
1933	3,235.982	921.376	39.526	5.357	
1934	3,378.869	1,010.264	33.590	11.252	
1935	3,510.074	1,000.131	36.993	10.100	
1936	3,521.075	977.420	58.511	14.441	

1929 godine na Trbovlje je otpadalo skoro 40% naše celokupne proizvodnje uglja. Do te godine proizvodnja »Trbovlja« je stalno rasla. Kao što se vidi, u toku sledećih godina, sve do kraja 1933, naglo opada i naša celokupna proizvodnja i proizvodnja Trbovlja. Međutim, ova poslednja je opadala mnogo bržim tempom. To dolazi otuda što se sve više forsirala proizvodnja državnih rudnika, iako ugljalj iz državnih rudnika teško može konkurisati onome Trbovljanskog društva, kako u pogledu kvaliteta tako i u pogledu racionalne eksploatacije. Proizvodnja uglja Trbovljanskog društva u 1933 nije bila dostigla ni polovinu one iz 1929 godine. U toku 1934 dolazi opet do malog povećanja proizvodnje, ali se ono u 1935 i prvoj polovini 1936 godine ne nastavlja. Pored smanjenja produkcije, na pogoršanje situacije znatno su uticale i ponovljene redukcije cena.

U drugoj polovini prošle godine dolazi do povoljnog preokreta. Doduše, zbog blagih zima i konkurencije drva, čiji izvoz nije još dostigao raniji obim, prodaja uglja za ogrev bila je i prošle godine slaba. Međutim, primećeno je povećanje tražnje za industrijskim vrstama uglja, a s obzirom na porast železničkog i rečnog saobraćaja, možemo očekivati da će i društva povećati svoje porudžbine. U 1936 došlo je i do izvesnog stabilizovanja cena uglja, a od prošle jeseni, uporedo sa kretanjem cena sirovina, one pokazuju opet čak i izvesan porast. Ipak se mora naglasiti da do sada nije došlo i do odgovarajućeg porasta niskih cena za ugljalj koji se lifieruje državi — najvažnijem i najvećem kupcu Trbovljanskog ugljenokopnog društva.

Kao što nam pokazuje gornja tablica, Trbovljansko društvo proizvodi, pred uglja, još i cement i kreč, što je za preduzeće prilično važno, jer se za njihovu proizvodnju troši

sopstveni ugljalj lošijeg kvaliteta. Proizvodnja cementa bila je u 1931 rekordna. Zatim je i ona do kraja 1934 rapidno opadala, zbog smanjenja građevinske delatnosti i povećanja trošarine. U 1935 i 1936 prodaja cementa opet raste, u 1936 u odnosu na prethodnu godinu za 45%. U celoj zemlji prošlogodišnja potrošnja cementa je bila samo za 11% veća od one u 1935. To znači da je povećanje prodaje u krajevima u koje lifieruje fabrika cementa Trbovljanskog društva znatno veća nego u ostalim delovima države. I prodaja kreča kod Trbovljanskog društva bila je prošle godine za 33% veća od one u 1935 godini.

Bilansi za 4 poslednje godine ovako izgledaju:

Aktiva	Bilansi za 4 poslednje godine ovako izgledaju:			
	1933	1934	1935	1936
	u hiljadama dinara			
Montanski posed	46.143	45.064	43.985	42.905
Zemljište i šume	5.476	5.476	5.476	5.477
Zgrade	17.397	16.863	16.489	16.041
Mašine	30.642	30.758	28.048	29.783
Uređaj rudnika	40.623	36.059	34.210	35.095
Dnevni kopovi	9.840	7.970	6.109	4.248
Industr. preduzeća	15.695	13.559	12.034	10.874
Nameštaj	—	12	10	8
Zalihe	18.645	18.330	18.188	17.182
Efekti	2.391	2.299	2.310	2.367
Dužnici	166.943	161.272	167.792	170.314
Kursna razl. obv.	2.053	1.919	1.786	1.662
Blagajna	1.630	4.614	3.733	2.645
Pasiva				
Glavnica	200.000	200.000	200.000	200.000
Rezerve	78.738	79.010	77.009	77.355
Obligacije	4.757	4.433	4.230	4.018
Poverioci	57.630	45.650	38.806	35.590
Neispl. divid.	8.957	1.885	2.532	2.418
Razna pasiva	—	3.113	3.355	3.459
Čista dobit	3.837	10.109	14.288	15.761
Zbir bilansa	357.491	344.200	340.170	338.602
Rashodi				
Troškovi i plate	6.458	6.084	6.053	6.255
Socijalni izdaci	11.363	11.080	10.383	10.230
Porezi i takse	8.310	7.166	6.701	9.758
Kamati	350	351	343	324
Amortizacija	17.971	16.633	14.695	15.259
Otpis sumnj. potr.	409	402	134	311
Čista dobit	3.837	10.109	14.288	15.761
Prihodi				
Bruto prihodi	46.848	48.240	50.738	56.336
Prenos dobiti	1.851	3.587	1.859	1.562
Zbir prihoda-rashoda	48.699	51.827	52.597	57.898

Krajem 1929 zbir bilansa iznosio je 409 miliona dinara, a u 1936 je samo 338,6 miliona. To znači da je u međuvremenu smanjen za preko 70 miliona dinara. Sopstvena sred-

stva, ne računajući čistu dobit, iznose 277,3 miliona, od čega otpada na glavnicu 200 miliona, a na rezervne fondove 77,3 miliona dinara. Pored toga društvo ima u opticaju za nešto preko 4 miliona dinara obligacija i 35,59 miliona dinara poverilaca, što je s obzirom na visinu sopstvenih sredstava upravo beznačajno. Treba napomenuti da se poverioci stalno smanjuju i krajem 1936 ne dostižu ni 45% od njihovog iznosa u 1930 godini. Inače, rezervni fondovi ostali su u toku poslednjih 5—6 godina gotovo nepromenjeno. To je i razumljivo s obzirom na teške prilike u kojima se kroz to vreme nalazila naša industrija uglja.

U aktivni vidimo da investicije iznose ukupno 133,5 miliona prema 134,3 miliona dinara u prethodnoj godini. U toku poslednjih 8 godina prosečna godišnja amortizacija je iznosila oko 16 miliona, a nove investicije nešto iznad 11 miliona dinara godišnje. U 1936 u nove investicije uloženo je 14,5 miliona prema 7,15 miliona u 1935, a amortizacija je iznosila 15,25 miliona dinara prema 14,7 miliona u prethodnoj godini. Najveći otpisi bili su kod uređaja rudnika i kod dnevnih kopova, što je i razumljivo s obzirom na trošenje instalacija i na potrebu da se modernizuju, a s druge strane iscrpljuju se i rezerve uglja u dnevnim kopovima. Što se tiče prošlogodišnjih novih investicija, one su se sastojale u bušenjima koja treba da pokažu ležišta produktivnih slojeva i da obezbede nove rezerve uglja. Pored toga vršeni su i pripremni radovi za otvaranje otkopa novih slojeva. Odlučeno je da se i sopstvena električna centrala u Trbovlju preuredi i poveća, kako bi se osposobila za proizvodnju celokupne struje koju preduzeće treba. Tehnički materijal je već poručen, a radovi oko montaže treba da otpočnu u najkraćem roku.

Vrednost industrijskih preduzeća bilansirana je sa 10,8 miliona (fabrika cementa 9,45 miliona, ostala preduzeća 1,42 miliona) prema 12 miliona u prethodnoj i 15,7 miliona krajem 1933 godine.

Preko pola obrtnog kapitala, odnosno 170,3 miliona otpada na dužnike, koji su zbog pojačanog poslovanja nešto porasli u odnosu na prethodnu godinu. Najglavniji dužnik je država. Kad bi ona nešto brže plaćala, Društvo ne bi uopšte moralo imati poverilaca.

Zalihe iznose 17,18 miliona. Od toga otpada na zalihe raznog materijala 14,74 miliona, na cement i kreč 4,16 miliona u 1935 godini. Kao što se vidi, zaliha uglja je znatno manja od one u prethodnoj godini. To je posledica življeg kretanja na tržištu uglja.

U računu gubitka i dobitka pada u oči stalno povećanje i bruto-prihoda i čiste dobiti. Međutim, to ne odgovara još ni iz daleka rezultatima iz 1927, 1928 ili 1929 godine. Tako je, na primer, čista dobit u 1936 jedva dostigla jednu trećinu od one iz 1929 godine. I bruto-prihodi su znatno manji nego u godinama pre krize. Međutim, socijalni teret i porezi ne pokazuju gotovo nikakvo smanjenje. Naprotiv. Prošle godine su izdaci za poreze i takse čak i povećani. Preko računa gubitka knjiže se uglavnom samo neposredni porezi koji prošle godine iznose 9,7 miliona prema 6,7 miliona u 1935. Ukupno na ime neposrednih i posrednih poreza i raznih drugih dažbina Trbovljansko ugljenokopno društvo isplatilo je u 1936 oko 23 miliona dinara. Ako tome dodamo izdatke za socijalno staranje od oko 19 miliona, vidi se da su ukupni javni tereti koje snosi Trbovljansko društvo dostigli sumu od 42 miliona dinara. To su tri četvrtine od ukupnih bruto-prihoda, odnosno to je tri puta više od iskazane čiste dobiti. Izdaci za kamate su neznatni, a tako isto i otpisi sumnjivih potraživanja. Troškovi i plate u 1936 iznose 6,25 miliona i ne pokazuju većih promena u odnosu na nekoliko ranijih godina.

Čista dobit u 1936 dostigla je 14,2 miliona, a sa prenosom iz prethodne godine 15 miliona 761 hilj. dinara. Ovaj iznos podeljen je na sledeći način: 13 miliona na ime 6¹/₂% dividende (prema 6% u 1935 i 4% u 1934 g.); penzionom fon-

du 300 hilj.; rezervnom fondu 195 hilj.; tantijema 585 hilj.; a ostatak od 1 milion 681 hilj. dinara prenet je na novi račun.

U upravnom odboru se nalaze sledeća g.g.: André Luquet, predsednik; d-r Bogdan Marković, potpredsednik; Claude Aulagnon, d-r Ivo Benković, Jean baron de Bourgoing, Raymond Deltel, Emil Freund, d-r Ferdinand Gramberg, Fernand Grenard, inž. Anton Klinar, Henry Laporte, Jacques May, René Monod, Adolf Münch, Ervin Philipp, d-r Alfred Porada—Rapaport, Henry Reuter, Rihard Skubec, Vasilije Nikolajević Strandtman i Maurice Trémeau, članovi. U nadzornom odboru bila su g.g.: Ivan Avsenek, Jules Bénard i poč. inž. Milan Šuklje. Generalni direktor je g. Rikard Skubec, a njegov zamenik g. inž. Antoine Julliard. Direktori su gg.: inž. Avgust Heinrich i d-r Vinko Vrhunec. Vladin komesar je g. d-r Vilko Pfeifer.

JUGOSLOVENSKA SOLVAJ TVORNIČA D. D., LUKAVAČ

Naša industrija sođe bila je poslednjih godina primorana da se bori s ogromnim tешкоћama. U vezi s општом привредном кризом и сталним смањивањем куповне снаге становништва, раapidно је опaдала и потрошња сође, не само код нас, него и у другим земљама. За нас је у том погледу најважније стање у Мађарској и у осталим државама Југоисточне Европе, јер је наша индустрија сође и врло важан извозник, у првом реду у поменутој земљи. Извоз у Мађарску, која је најважнији увозник наше сође, био је ометан и девизним тешкоћama, јер с њоме нисмо имали до пред крај прошле године ни клириншки уговор који би нормално функционисао, тако да је долазило до немогућности благовремене наплате потраживања. Поред свих тих недаћа јавила се пре неколико година и совјетска конкуренција: Пошто је познато да код Руса производни трошкови, трошкови транспорта итд. врло често не играју готово никакву улогу у погледу одређивања цена, рацумљиво је да је и наш извоз сође морао раapidно да опада.

Према подацима које објављује Народна банка, наш извоз амонијачне и каустичне сође у току последњих осам година износио је:

Године	У хиљада тона	У милионима динара
1929	27,7	60,24
1930	21,70	40,56
1931	19,07	45,63
1932	11,94	29,05
1933	11,50	27,80
1934	7,54	22,46
1935	7,97	24,67
1936	7,71	20,23

Као што се види, у 1935 години извезли смо само 7,07 хиљада тона амонијачне и каустичне сође, што значи да смо у тој години једва достигли једну четвртину извоза из 1929. У току прошле године заустављено је даље опадање извоза. Шта више, са задовољством можемо констатовати да је извоз по количини опет у порасту. Потрошња и продаја содних производа у земљи показивали су већ у 1935 знатнији пораст. С обзиром на даље побољшање општих привредних прилика с правом се могло очекивати да ће у току прошле године доћи до поновног знатнијег повећања продаје у земљи. На жалост та очекивања нису се испунила, у првом реду због тога што је у априлу 1936 заведена општа бановинска трошарина на све содне производе.

Југословенска Солвај творница д. д., Лукавац, наш је највећи произвођач амонијачне сође (натријевог карбоната). Ова фабрика спада у ред наших највећих и финансијски најбоље фондираних индустријских предузећа. Основана је још пре 44 године од стране богате породице

Солвај у Брислу, која је увек водила рачуна о томе да фабрика буде што модерније и рационалније уређена. Последња главна скупштина акционара одржана је 9 јуна 1937 године у Лукавцу. У извештају који је том приликом Управа поднела акционарима каже се поред осталог: „У угодном смо положају, што Вам можемо саопштити, да је побољшање продаје наших продуката, које се је осјетило већ у прошлој (1935) години и ове (1936) године нарочито у погледу експорта напредовало... Прилике су се знатно поправиле нарочито под крај године закључењем платних споразума са сусједним земљама у које наш извоз долази у обзир, па се можемо надати, да ће се нормализовање прилика и даље наставити...”

У доњој табели упоредили смо главне билансне позиције Југословенске Солвај творнице за последње четири године. Односне цифре нам потврђују да је предузеће необично снажно финансирано, да код нас има врло мало других фабрика које би се у том погледу могле ставити у исти ред са фабриком у Лукавцу.

Рачун изравнања

Актива	1933	1934	1935	1936
	у хиљадама динара			
Непокретности	16.003	51.376	15.484	17.538
Машине и апарати	23.339	20.065	18.666	17.694
Транспортна средства	930	729	532	335
Мобилијар	248	198	202	282
Сировине и готова роба	15.604	8.397	9.186	12.183
Дужници	73.767	66.676	66.692	65.456
Благајна	455	706	874	1.128
Хартије од вредности	54	54	54	1.754
Преносне позиције	—	—	445	363
Пасива				
Главница	80.000	80.000	80.000	80.000
Резерве	15.038	16.349	16.913	17.768
Повериоци	21.552	9.962	6.250	6.792
Преносне позиције	252	366	378	188
Добит	13.878	5.910	8.593	11.985
Збир биланса	130.721	112.587	112.135	116.733

Рачун губитка и добитка

Расходи				
Амортизација	6.101	5.743	5.955	6.426
Добит	13.878	5.910	8.593	11.985
Приходи				
Пренос добити	771	267	45	39
Бруто добит фабрикац.	19.202	11.157	14.022	17.923
Камате	5	228	481	444
Збир прихода или расх.	19.979	11.652	14.543	18.411

Обртни капитал је за 4,6 милиона већи него крајем претходне године и износи 116,7 милиона. Структура пасиве је необично проста и прегледна. Можемо рећи да се у ствари цео обртни капитал састоји само из сопствених средстава. Главница износи 80 милиона, фондови 17,77 милиона, чиста добит 11,98 милиона, а повериоци су билансирани са 6,79 милиона динара. То значи да на сопствена средства отпада 94,2% целокупног обртног капитала. Склони смо претпоставити да фабрика и нема повећанилаца у правом смислу речи. Износи који су књижени преко те позиције претстављају вероватно неисплаћену дивиденду, разне депое и слично. Иначе, ноторно је да Југословенска Солвај творница не ради са туђим средствима. У томе и лежи њено преимућство. У осталом, тиме се може објаснити и чињеница, да је она и у годинама опште привредне кризе и огромног смањивања производа и производње била у стању да своје пословање увек закључује са одговарајућом чистом зарадом. Да је предузеће било упућено на кредите, губици би због камата били неизбежни.

Прве четири позиције у активи односе се на инвестиције које су исказане, по одбитку амортизације, са 35,85 милиона, од чега отпада на непокретности 17,54 милиона, на машине и апарате 17,69 милиона и на транспортна средства и мобилијар 617 хиљада динара. Према 1935 инвестиције су веће за 1 милион динара. Ако се узме у обзир да је прошле године отписано на име амортизације 6,4 милиона, види се да је у току 1936 било нових инвестиција за око 7,4 милиона. Иако је фабрика стара већ око 44 године, ипак су њена постројења и машине најмодерније и најсавршеније, јер се све инвестиције стално допуњују и модернизују. То је један од врло важних фактора у борби са конкуренцијом, јер фабрици омогућује најекономичнију производњу. У току последњих 6-7 година потпуно су обновљене готово све инвестиције. Од 1930 до краја 1936, било је нових инвестиција за преко 40 милиона динара.

Залиха сировина и робе износи 12 милиона према 9 милиона динара у претходној години. Дужници су исказани са 65,4 милиона и само су незнатно мањи него у 1935 или 1934. Иако се на наплату потраживања за робу, нарочито у извозном послу, мора дуже чекати, ипак сматрамо да се знатан део позиције „дужника” односи на незапослена средства предузећа, која су делом на жиро-рачуна Народне банке односно на чековном рачуну Поштанске штедионице, а делом код приватних банака. На то указује и позиција „камате” која се налази међу приходима.

Бруто добит од фабрикације износи 17,9 милиона, за 2790 више него у претходној години. И амортизација је нешто већа него у претходној години и износи 6,4 милиона. Чиста добит је 11,98 милиона динара према 8,59 у претходној и 5,91 милиона у 1934 години. Као што се види, побољшање је знатно. Прошлогодишња чиста добит овако је подељена: на име 12% дивиденде (према 9% у 1935 и 6% у 1934 години) 9,6 милиона динара, тантијема 650 хиљада, резервном фонду 1 милион 194 хиљаде, а остатак од 541 хиљаде динара пренет је на нови рачун.

ЗДРУЖЕНЕ ПАПИРНИЦЕ ВЕВЧЕ, ГОРИЧАНЕ И МЕДВОДЕ, Д. Д., ЉУБЉАНА

Услови рада наших фабрика хартије у току неколико последњих месеци су повољнији. Пред крај прошле године јавила се на светском тржишту велика тражња целулозе, тако да је и њена цена почела нагло расти. У вези с тим знатно су порасле и цене хартије, које су иначе у току неколико последњих година стално падале. Међутим, ово побољшање на тржишту хартије није могло још да дође до изражаја у билансима наше индустрије хартије за 1936 годину, јер су и у тој години, као и раније, цене биле у паду, а увоз стране хартије је и даље растао. Царинска заштита је незнатна, а врло често она није ни постојала, јер су под ознаком „ротационе хартије” увожене тако рећи бесцарински и друге врсте хартије. При таквој ситуацији наше фабрике у току 1936 године нису могле ни мислити на потпуно искоришћење свог капацитета.

Од наше домаће индустрије хартије, која је груписана око Љубљане, Загреба, Сушака и Београда, највећа је Словеначка. Она је концентрисана у једном концерну, у виду акционарског друштва, са фирмом „Здружене папирнице Вевче, Горичане ин Медводе д. д., Љубљана”. Пословање овог концерна у току 1936 године завршено је резултатом који једва задовољава. Све гране производње показују назадовање. Због тога су прошле године смањене и готово све позиције у билансу овог предузећа, које има 6 фабрика и две самосталне електричне централе, и то три фабрике за производњу хартије — у Вевчама, Јаневици и Горичану, две фабрике за производњу дрвоине —

у Вевчама и Медводама, једну фабрику целулозе у Горичану и велике хидроелектричне централе у Фужинама код Љубљане на левој и десној обали Саве.

После извршене модернизације ових фабрика, нарочито оне у Вевчама, капацитет производње „Здружених папирница“ износи око 2.000 вагона хартије годишње, а стварна производња у последњим годинама била је следећа (у вагонима):

Године	Хартија	Целулоза	Дрвовина	Укупно
1930	1.335	347	492	2.174
1931	1.075	454	322	1.851
1932	752	449	243	1.444
1933	812	497	240	1.549
1934	912	490	278	1.680
1935	900	582	242	1.724
1936	859	566	201	1.626

Видимо да је производња хартије у 1930 била најповољнија; затим је нагло опала и у 1932 години износи само 55% од оне у 1930. У току следеће две године ситуација се постепено поправља. Међутим, у 1935 и 1936 години опет имамо извесно смањење производње. Фабрике хартије Јанезија и Горичане стављене су у резерву, јер је фабрика у Вевчама била у стању да сама изврши све преспеле поруџбине. Велико назадовање показује и производња дрвовине, која је у 1936 години једва достигла две трећине производње из 1930. Једино се код производње целулозе није приметило дејство привредне депресије, бар не у погледу произведених количина. Иначе, дрвовина и целулоза израђују се углавном само за сопствене потребе. Предузеће има 57 чиновника и мајстора и 594 радника. Од 14 децембра 1936 до 3 марта о. г. радништво је водило штрајк који је нанео знатну штету предузећу. Иначе, овде радништву за време кризе нису уопште смањиване наднице, и садашње спадају међу највеће које плаћа наша индустрија хартије.

Финансијско стање предузећа је врло повољно, као што нам то потврђује доња таблица завршних рачуна за последње четири године.

Рачун изравнања

Активна	1933.	1934.	1935.	1936.
	у хиљадама динара			
Фабрике	17.169	15.919	23.517	22.031
Сиров. и полуфабрикати	8.976	9.227	9.849	7.602
Хартија	2.618	2.305	1.958	3.248
Дужници за робу	21.909	26.146	17.807	15.513
Дев., улози и раз. дужн.	4.878	4.597	5.623	5.163
Хартије од вредности	5.163	5.414	3.480	3.990
Благајна	297	327	519	608
Пасива				
Главница	25.000	25.000	25.000	25.000
Резерве	12.515	12.588	12.665	11.165
Пензионни фонд	4.309	4.858	5.348	5.714
Неиспл. дивиденда	14	11	13	12
Депо валор. акција	3	3	3	3
Повериоци	17.713	19.945	18.106	14.591
Добитак	1.456	1.530	1.619	1.670
Збир биланса	61.010	63.935	62.754	58.155

Капитал са којим предузеће располаже износи крајем 1936 године 58,15 милиона и мањи је за 4,6 милиона динара него у 1935. Смањење показују како туђа тако и сопствена средства. Главница је остала непромењена са 25 милиона динара, а резерве без пензионог фонда и без фонда амортизације (који уопште не постоји, пошто се вредност инвестиција смањује непосредним отписом на одговарајућим рачунима у активи) износе 11,16 милиона према 12,66 милиона динара у 1935, што значи да су прошле године у односу на претходну за 1,5 милион динара мање, иако им је из добити за 1935 године био дотиран износ

од 79 хиљада динара. Смањење резерви потиче отуда, што је прошле године на њихов терет отписан накнадно исплаћени порез у износу од 1,58 милиона. Крајем прошле године резерве достижу 45% главнице. Назадовање поверилаца са 18,1 милиона у 1935 на 14,59 милиона крајем 1936 је последица смањеног промета. Туђа средства према сопственим стоје по прилици као 1 према 2. Иначе, сопствена средства покривају не само све инвестиције него и две трећине обртног капитала у ужем смислу, што значи да је однос необично повољан.

Уређај фабрика са свима машинама, зградама и осталим непокретностима и покретностима билансиран је са 22 милиона динара према 23,5 милиона у 1935. Пошто прошло годишња амортизација износи 3 милиона динара, излази да је у 1936 за нове инвестиције утрошено 1,55 милиона. У 1935 нове инвестиције су износиле 12,77 милиона, а у 1934 години, 3,36 милиона динара. То је у вези с потпуним модернизовањем фабричких постројења, нарочито главне фабрике у Вевчама. Вредност сировина и полуфабриката крајем 1936 износи 7,6 милиона и мање је за 2,2 милиона него у 1935. Због радничког штрајка довоз нових сировина био је привремено обустављен. Залиха папира показује повећање од 1,3 милиона динара, а дужници су према 1935 смањени за 2,3 милиона, што је последица застоја у извршењу поруџбина, због радничког штрајка; хартије од вредности су за око 500 динара веће, углавном због куповине 5.000 комада акција предузећа „Прерада папирна те робе д. д., Загреб“.

Рачун губитка и добитка

Расходи	1933.	1934.	1935.	1936.
	у хиљадама динара			
Управни трошкови	2.398	2.167	1.872	2.036
Порези	1.206	1.149	1.217	3.095
Камата	1.864	1.663	1.137	1.186
Отписи	5.080	4.620	5.170	3.037
Чиста добит	1.456	1.530	1.619	1.670
Приходи				
Пренос добити	15	4	45	122
Приходи ефеката	52	50	56	56
Од непокретности	—	132	148	112
Наплата отпис. потраж.	—	7	154	—
Од производње и продаје	11.937	10.936	10.611	10.734
Збир прихода-расхода	12.004	11.129	11.015	11.025

Бруто-приходи не показују већих промена у односу на 1935 годину. Управни трошкови и издаци за камату остали су такође готово непромењени. Међутим, код пореза имамо огромно повећање од 1,9 милиона. Стварно повећање пореза према 1935 износи чак око 3,5 милиона динара, тако да би се прошла година морала завршити са губитком. Да би се то избегло, смањена је прошлогодишња амортизација за 2 милиона динара, а 1,58 милиона динара је отписано, као што је већ споменуто, на терет друштвених фондова. На тај начин исказана је чиста добит од 1,67 милиона, по прилици једнако као и у 1935. Она је овако подељена: 1 милион акционарима као 4% дивиденда, 166 хиљада као тантијема члановима оба одбора, 180 хиљада на име ренумерације чиновништву, мајсторима и радницима, 200 хиљада пензионом и 177 хиљада редовном резервном фонду, док се остатак од 47 хиљада преноси на нови рачун.

У управи су г.г.: Алојзиј Водник, претседник; д-р Иван Боле, потпретседник; Иван Јелачин, Август Јенко, д-р Алојзиј Кобал, Хануш Крофта, д-р Алојзиј Кунст, Виктор Наглас, д-р Ернест Рекар, Рихард Швингер и Лео Суван, чланови. У надзорном одбору су г.г.: д-р Вјекослав Лавш, Мајко Јанежић, д-р Албин Стеле и Владислав Турк. Директори су г.г.: д-р Цирил Павлин, Егон Сребре и Хенрик Јан.